

den er gaaet, idet den nemlig har bestemt, at Afgiften for Brændevinshandel skal fastsættes for hele Amtet under Et, da den i et andet Tilfælde er gaaet ganske den modsatte Vej, nemlig med Hensyn til Gjæstgiveri og Krohold. I den Henseende er Loven gaaet den Vej, at Afgiften skal fastsættes for hvert Krohold for sig, hvad jeg finder ganske rigtigt; men den er som sagt gaaet en modsat Vej med Hensyn til Brændevinshandelen. I § 72 i Loven af 29de December 1857 fastsættes det, at Amtet skal have Lov til for Brændevinshandelens Vedkommende at bestemme Afgiften for visse Distrikter for sig. Med Hensyn til Krohold er man som sagt gaaet den modsatte Vej, idet man om det har ment, at netop det Lokale skulde komme i Betragtning, men med Hensyn til Brændevinshandel har man altsaa i Grunden ment, at det ikke skulde komme i Betragtning, og det samtidig med, at man i § 5 har gjort Alt for at faa Brændevinsafgiften sat saa høit som muligt, idet man har givet Kommunerne Løfte om at erholde, hvad den overstiger den mindste Sats, nemlig 10 Rd., som de skulle dele med Statskassen. Dette er imidlertid ikke det eneste Tilfælde, hvori Loven af 2den Juli 1870 er uheldig, men der vil være flere Steder at forandre, naar vi skulle til at forandre denne Lov. Der er f. Ex. § 4, hvorefter man absolut vil gøre Forbrugsforeninger til Næringsdrivende, til Brændevinshandelende istedetfor Brændevinsuddelere. Jeg vil derfor tillade mig til 2den Behandling at foreslaa en § 2 — Lovforslaget, som det foreligger, vil da nemlig blive § 1 —, som skal gaa ud paa, at Amtsrådet skal have det i sin Magt at give visse Forbrugsforeninger Frihed baade for Næringsafgift og for at løse Næringsbevis. Jeg vil haabe, at den ærede Indenrigsminister vil modtage et saadant Forslag med Velvillie, thi derved kunne de lokale Autoriteter siges at komme til deres Ret, og kun de Forbrugsforeninger kunne faa Begunstigelsen, som i Virkeligheden fortjene at faa den.

Formanden: Jeg vil ikke iallerede paa dette Standpunkt udtale mig bestemt om, hvor-

vidt Endringsforslag, der udvide Lovforslagets nuværende Genstand, kunne stilles eller ikke, da det ganske vil bero paa saadanne Endringsforslags Indhold; men jeg skal dog allerede paa Forhaand gjøre opmærksom paa, at Lovforslagets Indhold er saa bestemt begrændset, at vistnok flere af de Momenter, som det ærede Medlem omtalte, neppe ville kunne bringes frem uden under Form af et særskilt Lovforslag.

Indenrigsministeren: Saaledes som Lovforslaget foreligger her, begrændset paa denne Maade, skal jeg ikke modsætte mig dets Fremme, idet jeg erkjender, at der er Ubilligheder tilstede i den nuværende Ordning, som det ikke vil være muligt hverken for Regeringen eller for de kommunale Autoriteter at fjerne. Thvorvel jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem, der sidst satte sig, i den Del af hans Uttringer, som gik ud paa, at det ikke er heldigt nu at komme tilbage til Ordningen af en Lov, der ikke er et Aar gammel, tror jeg dog at maatte sige, at den Bestemmelse, det her foreslaas at forandre, næsten af Banvare er kommen ind i Loven af 2den Juli 1870. Man har egentlig ikke havt ifinde at ville gjøre en Forandring i den Retning, hvori det er fket, i det, der var foreskrevet i Loven af 29de December 1857, men man troede, idet man bestemte Afgiften for de enkelte Krosteder, at kunne lade Endringen, som den foresaa i det andet Thing, gaa, som den var, og der vare disse Ord, „for den enkelte Del af Distriktet“ bleve ubeladte. Jeg vil altsaa, naar Forslaget begrændses hertil, ikke modsætte mig dets Fremme, men vil man benytte dette lille Lovforslag til igjen at optage den hele Forhandling om Brændevinshandelen, da vil jeg paa Forhaand sige, at det vil finde en aldeles afgjort Modstand fra min Side.

O. Christensen: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det slet ikke, fordi jeg har Noget imod det Lovforslag, der her foreligger til 1ste Behandling. Jeg er ogsaa fuldkommen enig med den ærede Formand, naar han tvivlede om, at der kunde stilles